

Skatteministeriet
Att.: Skatteminister Morten Bødskov
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sikkerhedsstillelse for registreringsafgift

Kære Morten Bødskov

Vi har tidligere i to omgange rettet henvendelse til dig i anledning af SKM2019.562.MOTORST jf. lov nr. 1195 af 14/11/2017, som indførte en trappemodel for sikkerhedsstillelse for betaling af registreringsafgift.

På baggrund af en række aktuelle forhold vil vi foreslå ministeren at bede Motorstyrelsen revurdere sikkerhedsstillelsen for selvanmeldere. For det første bortfalder flere af begrundene for at udforme sikkerhedsstillelsen på den måde, det er sket. Således bortfalder selvanmelderordningen for godtgørelse af registreringsafgift ved eksport og Motorstyrelsen søsætter desuden et semiautomatisk værdifastsættelsessystem, der bl.a. vedrører import af brugte biler. For det andet viser svar fra Skatteministeriet, at det gennemsnitlige tab for staten på selvanmelderordningen i de seneste tre år er mindre end halvdelen af de omkostninger, ordningen påfører branchen.

Nedenfor har vi forsøgt at beskrive baggrunden for den nuværende sikkerhedsstillelse, de problemer den afstedkommer, ændrede forudsætninger for sikkerhedsstillelsen samt en mulig løsning.

Baggrund

Med virkning fra 1. februar 2020 indførtes den nævnte trappemodel, hvorefter sikkerhedens størrelse udelukkende fastsættes på baggrund af det gennemsnitlige månedlige afgiftstilsvares størrelse. En selvanmelder med et månedligt afgiftstilsvare på kr. 5 mio. kr. skulle eksempelvis pr. 1. februar 2020 stille sikkerhed for 5 mio. kr. mod tidligere 500.000 kr.

Problem

En så markant forhøjelse af sikkerhedsstillelsen har - blandt selvanmelderne - ramt nybilforhandlerne særligt hårdt, fordi nybilforhandlerne uden sammenligning står for afregning af langt den største del af registreringsafgiften til staten.

Ud over omkostninger til bank eller garantistiller medfører trappemodellen for nogle bilforhandlere, at der skal stilles sikkerhed for et højere beløb, end det faktiske afgiftstilsvaret. Bilbranchen har fra en virksomhed modtaget et eksempel, hvor en virksomheds gennemsnitlige månedlige afgiftstilsvaret overskrider næste trappetrin med 48.267 kr. Det betyder imidlertid, at virksomheden skal stille sikkerhed for et afgiftsbeløb, der er 149 pct. højere end den gennemsnitlige månedlige afgift. Virksomheden kan samtidig dokumentere, at virksomhedens egenkapital dækker 480 pct. af den gennemsnitlige månedlige afgift.

Et andet eksempel på trappemodellens u hensigtsmæssige konsekvenser er en virksomhed, som blev indplaceret til en sikkerhedsstillelse på 5 mio. kr. på baggrund af et gennemsnitligt månedligt afgiftstilsvaret på 2.560.000 kr. – altså med en overskridelse af trappetrinnet med 60.000 kr. eller 2,4 pct. Samme virksomhed har de seneste 16 måneder haft et gennemsnitligt afgiftstilsvaret på et niveau, som i udgangspunktet berettiger virksomheden til placering på et lavere trin på trappen. Men eftersom dette kræver en overskridelse af grænsen til det tilstødende trin med mindst 15 pct., må virksomheden fortsat stille den højere sikkerhed. En sikkerhedsstillelse på 5 mio. kr. betyder for virksomheden en årlig omkostning på 75.000 kr. i stedet for en omkostning på 37.500 kr. for en sikkerhedsstillelse på 2,5 mio. kr.

Senest er vi også blevet opmærksomme på en anden konsekvens af modellen i et lidt større perspektiv. Trappemodellen skal efter Skatteministeriets oplysninger sikre, at bilforhandlerens sikkerhedsstillelse er baseret på den kredit, virksomhederne får af staten under selvanmelderordningen. Denne kredit udgør statens *potentielle* risiko for tab. Imidlertid viser Skatteministeriets oversigt over statens *realiserede* tab på selvanmelderordningen i perioden 2017-2019, at det reelle tab har udgjort 33,6 mio. kr., eller 11,2 mio. kr. i gennemsnit pr. år.

Virksomhederne inden for branchen stiller på baggrund af trappemodellen garanti eller sikkerhed for 1,7 mia. kr. pr. år. Hvis bilforhandlerens udgifter til sikkerhedsstillelsen er 1,5 pct. p.a. påfører det bilbranchen en samlet udgift på 25,5 mio. kr. hvert år, hvilket er mere end det dobbelte af statens gennemsnitlige reelle tab pr. år.

Tallene viser med stor tydelighed en ubalance, hvor erhvervslivets udgifter til sikkerhedsstillelsen overstiger statens risiko i så væsentlig grad, at trappemodellen i sin nuværende udformning savner rimelighed i forhold til formålet. Dertil kommer, at selvanmelderordningen for godtgørelse af registreringsafgift ved eksport er faldet bort pr. 1. juli 2020 og at Motorstyrelsen efter sommeren 2020 sætter det semiautomatiske værdifastsættelsessystem, Estimatic.

Endvidere har samtlige politiske partier den 12. juni indgået aftale om en styrket efterlevelse på motorområdet, som bl.a. indeholder styrket indsats overfor synsvirksomhedernes vurdering af køretøjsstanden, fastholdelse af forlængelse af kravlegårdsordningen og tidsfrist for toldsyn. Disse initiativer skal, som det hedder i aftaleteksten skærpe fokus på korrekt registrering, værdifastsættelse og afgiftsberegning. Initiativerne er i høring netop nu.

Det må derfor forventes, at både statens potentielle som realiserede tab vil blive endnu mindre. At fastholde en model for sikkerhedsstillelse, som påfører branchen omkostninger, der bagudrettet ikke er i nærheden af statens reelle tab og fremadrettet vil øge denne ubalance, savner således både proportionalitet og saglig begrundelse.

Løsning

Bilbranchen foreslår derfor, at ordlyden i registreringsafgiftsloven respekteres, således at udgangspunktet er en sikkerhedsstillelse på minimum 500.000 kr. Videre foreslår Bilbranchen, at Motorstyrelsen revurderer trappemodellens udformning, således at trin, beløbssatser og mulighed for at flytte trin justeres væsentligt.

Videre foreslår Bilbranchen, at Motorstyrelsen revurderer trappemodellen således, at eksempelvis den enkelte virksomheds forretningsomfang, betalingshistorik, manglende indlevering af årsregnskab, egenkapital, ejerstruktur, tidligere betalingsproblemer eller tilsvarende risikofaktorer indgår ved fastsættelse af sikkerhedens størrelse. På den måde vil trappemodellen fremover have et rimeligt element af risikovurdering fremfor udelukkende at være baseret på afgiftstilsvarets størrelse. Dermed er det virksomheder, som rent faktisk udgør en risiko, som pålægges strengere krav og højere sikkerhedsstillelse.

Dette ligger godt i tråd med ministerens besvarelse af spørgsmål 207/2020, hvoraf det fremgår, at sikkerhedsstillelsen har til formål at forbedre regelefterlevelsen. Samtidig vil modellen gennem en justering af trin og satser balancere erhvervslivets omkostninger med statens reelle risiko.

Med venlig hilsen

Thomas Møller Sørensen
Branchedirektør

Spørgsmål til ministeren om emnet:

<https://www.ft.dk/samling/20191/almdel/sau/spm/207/svar/1632261/2147161.pdf>

<https://www.ft.dk/samling/20191/almdel/sau/spm/208/svar/1648919/2174654.pdf>

<https://www.ft.dk/samling/20191/almdel/sau/spm/209/svar/1648918/2174652.pdf>